భజన

బలివాడ కాంతారావు

మూడో అంతస్తు పడమటి వాటాలో కొత్తగా దిగిన జంటను చూసి తొలిరోజు యెదుటి వాటాలోన్న సైంటిస్టు పెళ్లాంతో అన్నాడు "ఆవిడ పిల్లల తల్లిలా కనిపిస్తోంది గానీ – యెవరూ పిల్లలున్నట్లులేరే."

ఆ పెళ్లాం శోభారాణి తమ దిగువ వాటాలో నున్న ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకున్న లిటరేచర్ యెమ్.ఎ. సూర్యకుమారితో అన్నది – "ఆవిడ బుర్రలో మట్టి తప్పించి యేమీలేనట్టుంది. ఆ చూపులు వెర్రిచూపుల్లా వున్నాయ్."

ఆ సూర్యకుమారి తమ ప్రక్కవాటాలోనున్న బాబా భక్తురాలు గిరిజాదేవితో ఒకరోజున "మీ నెత్తిమీది వాటాలో ఒక బుద్దు దిగింది తెలుసా?" అంటే ఆవిడేమో దిగువ రెండువాటాల్లో వున్న యింటి యిల్లాలు ఇందుమతితో "ఎవరూ దొరకనట్లు చెవిటి మాలోకాన్ని మా నెత్తిన యెక్కించారేం?" అని నిష్ఠూరంగా అడిగింది.

వచ్చి వారంరోజులు కాలేదుగానీ ఒక పనిమనిషి అతగాడి కేకలు భరించలేక వుద్వాసన చెప్పింది.

"అతగాడు పులి ... ఆమె గోవు."

"ఆవిడ యెలిక – అతడు పిల్లి."

"పిల్లికాదు – ముంగిసలాంటి మూతివాడిది."

"నిజమే – ఆవిడవి పాముకళ్లే ... "

ఈ ఆడవాళ్లు అనుకున్న ఉపమానాలన్నీ కరెక్టు అని సంతోషించేటట్లు అతగాడు యింట్లో పెళ్లంమీద వేసిన కేకలు వీళ్లకు వినిపిస్తున్నాయ్.

గురువారం జరిగే బాబా భజనకు మూడు జంటలు ముచ్చటగా వచ్చారు. గిరిజాదేవి పట్టు చీరతో జిగజిగ మెరుస్తున్న నగలన్నీ చూపించు కుంటూ ఆహ్వానించింది. ఆడవాళ్లు నలుగురూ ఒకమూల నిల్చునే మాటలకు దిగారు. అన్నిటికీ నా భర్త, నా కూతురు, నా రేడియోగ్రామ్, నా నైటీ-అంతా నాదే గొప్ప, నేనో యింటలెక్చ్యుయల్‌ని మా ఆయన గొప్ప చార్టెడ్ ఎకౌంటెంట్ అని ప్రతి వాక్యం ముందు వుపోద్ఘాతంగా పలికే సూర్యకుమారి ఆ పెద్ద పారపళ్లన్నీ కనిపించేటట్లు నవ్వుతూ "మొన్నరాత్రి పదిగంటలకేం జరిగిందో తెలుసా? ఎల్విస్ ప్రెస్లీ రికార్డు నా ఫారన్ రేడియోగ్రాంలో వేసుకుని వింటుంటే – ఎల్విస్ అంటే యెవరు? కింగ్ ఆఫ్ రాక్–అండ్–రోల్‌గా ప్రపంచ ప్రసిద్ధి పొందాడు. బయట అంత చప్పుడేమిటా అని చూస్తే – పై రావణాసురుడు ఆ ట్యూన్‌కి డాన్సు చేస్తూ పాడుతున్నాడు. రానురాను రికార్డు కన్నా వాడి గొంతుకే మించడంతో రికార్డు ఆపేసాను – తాగి వచ్చాడేమో?"

"ఆవిడ రూపురేఖలు భరించలేక బయట ఏ సెక్రటరీతోనో తిరుగుతున్నాడేమో?" శోభారాణి అంటే –

"ఆఫీసుకు వెళ్లడానికి టైమే – రాడానికి ఒక టైముల్లేదు" గిరిజాదేవి అనగానే నేనెందుకు వూరుకోవాలని ఇందుమతి కళ్లద్దాలు సవరించు కుంటూ "కొద్దిగా సెమీక్రాక్‌లా వున్నాడు" అంది.

"కుమారీ – తెలీక అడుగుతున్నాను. ఏమీ అనుకోకు. అలాంటి క్రాక్ యింట్లో పని చెయ్యడానికి నీ పనిమనిషిని యెందుకు అనుమతించావ్?"

"మనం యిచ్చేదానికన్నా రెండింతలు యిస్తున్నాడట" శోభారాణి అంటే–

"నన్ను అడిగింది. నేను ఆలోచించకుండా ఏ పనీ చెయ్యను. సరే పని చెయ్యమన్నాను. ఒక్క వారం ఆగండి. వచ్చేవారం ప్రత్యేక భజన కార్యక్రమం తెల్లవారేవరకు వుందికదా! తెల్లవార్లూ చెప్పకోడానికి సరిపడ్డంత వాళ్లవార్తలు మీకు వినిపిస్తాను. ఈ వార్తలు బి.బి.సి. వార్తలంత నిజంగా వుంటాయని హామీయిస్తున్నాను" సూర్యకుమారి హామీ విని "ఎంతయినా సూర్యకుమారి తెలివైనది" శోభారాణి పొగడ్తకు గిరిజాదేవి "అంత చదువుకున్న కుమారికి బాబా అంటే భక్తి" అన్నది.

"అబ్బే! నాకు బాబాలమీద, భజనలమీద భక్తి లేదండి. నా డ్యూటీమీదే నా భక్తి. ఇక్కడకు వస్తే నాలుగు భోగట్టాలు తెలుస్తాయని ..." తేలిగ్గా సూర్యకుమారి అనగానే, కాస్త ముఖం ప్రక్కకు తిప్పి మూతి ముడుచుకుని "ప్రతివారం భజనకు వస్తుంటే కొడుకు పుట్టాలన్న కోరికతో వస్తున్నావనుకున్నాను" అంది గిరిజాదేవి.

"ఈ రోజుల్లో కూతురే బెస్టు. ఎందరు కొడుకులు తల్లీ, తండ్రిని దగ్గరకుచేరనిస్తున్నారు?" సూర్యకుమారి మాటలు ఇందుమతికి కమ్చీదెబ్బల్లా తగిలాయేమో! ఆవిడ ఆ దళసరి కళ్లద్దాల చాటున వున్న కళ్లతో భీకరంగా చూస్తూ—

"అత్తలేని కోడలు వుత్తమురాలట! అత్తలూ, ఆడబడుచులూ లేని ఇంట సడ్డావ్ — నీకేం?"

"ఈ చీర యెంత బావుందో? ఎక్కడ కొన్నారు?" ఇందుమతి చీరను తాకుతూ శోభారాణి అడిగింది.

"ఈవేళ నువ్వు పంపిన కూర చాలాబాగుంది. ఈసారి వండేటప్పుడు పిలుద్దూ–నేర్చుకుంటాను" ఇందుమతి అంటే సూర్యకుమారి "కొత్త ఫెమినాలో తంగం ఫిలిప్ సిమ్లామిర్చి పచ్చడి గురించి రాసింది. చదివి చేసాను. బ్రహ్మాండంగా వచ్చింది. మా వారు మళ్లీ చెయ్యమంటున్నారు."

ఇంతలో బాబా భక్తులు ఒక్కొక్కరూ చేరారు. భజన ఆరంభమైంది. పాపులర్ హిందీ ట్యూన్స్‌లో భజన పాటలు సాగుతుంటే "అవి ఫారన్ ట్యూన్స్. మనవాళ్లు కాపీ కొట్టారు"ని తన పాశ్చాత్య సంగీత పరిచయాన్ని వెళ్ళగక్కుతోంది సూర్యకుమారి.

"గిరిజాదేవి నగల వ్యాపారం చేస్తోందా? బట్టల వ్యాపారం వుందా?" గుసగుసలు.

"కాకపోతే అప్పుడే రెండు చీరలు మార్చింది."

"ఎన్ని నగలు వేసుకున్నా – ఎన్ని చీరలు మార్చినా ... ఆడాళ్లకండలు కరుదుగట్టి రాళ్లలా వ్రేలాడం మానటంలేదు ..." శోభారాణి తన ఒళ్ళు పొందికను చూసుకుని లోలోన మురిసిపోతూ అంది.

"ఇవన్నీ బాబా భజనలతో నాకు సంక్రమించాయి. మీరూ చెయ్యండి. నాలా ఐశ్వర్యవంతులవుతారని ... అంతా ఎడ్వర్టైజిమెంట్" అని సూర్యకుమారి అంటే –

"అటు చూడు. అన్ని యేసిలు పళ్లుండగా ప్రసాదానికి అటుకులు, బెల్లం కలుపుతోంది. అందుకే వజ్రాల దుద్దులు పెట్టుకుంది" ఇందుమతి అక్కసు వెళ్ళగక్కింది.

ఈ కులాసా కబుర్ల భజన యెటువంటి గందరగోళం లేకండా యీనాటికి ముగిసింది. ఎదురుచూస్తున్న వచ్చేవారం రానేవచ్చింది. తను తెలుసుకున్న విషయాలు యెంత వేగిరం కక్కుదామని ఆతృత పడుతున్న సూర్యకుమారి ముందుగనే వచ్చింది. ఆతృతపడినా అందరూ వచ్చేవరకు ఆగి తరవాత తను పనిచేస్తున్న కాలేజీలో లెక్చరిచ్చే పద్ధతిలో మొదలుపెట్టింది –

"మనం మన విషయాల గురించే తాపత్రయ పడకూడదు. ఈ భ వ నం లో యైదుగురు యిల్లాల్లున్నారు. అందులో కొత్తగా వచ్చిన ఇల్లాలి పేరు శశికళ. చందమామ సూర్యునిపై ఆధార పడినట్లు ఆవిడ ఆ అగ్గిబరాటా దగ్గర బానిసగా, హీనంగా బ్రతుకుతోంది. ఆవిడను రక్షించే బాధ్యత మన నలుగురిపై వుంది."

"ఏం చెప్పడానికి, చెయ్యడానికి ఎవరితోనన్నా కలవాలా ?" శోభారాణి అంటే –

"బాబా భజనచేస్తే ఆ కష్టాలు నివారణ అయ్యేవే. మేడదిగి వస్తేనా ?" గిరిజాదేవి విచారించింది.

"ఆవిడ కాబట్టే ఆ యముడ్ని భరిస్తోంది. నేనైతే మరుచటిరోజు విడాకులు తీసికొందును" సూర్యకుమారి కోపంతో కళ్లెర్రజేసింది.

"కొట్టున్నాడా ?" ఇందుమతి అడిగితే.

"పులి పంజా చూపిస్తే చాలదూ ? కొట్టాలా ?"

"పులివున్న అలాంటి యింట్లో మీ పనిమనిషి

భ జ న

యెలా పనిచేస్తోందీ ?"

"ఆవిడమీద జాలివేసి పనిచేస్తోందట !"

"మీ పనిమనిషి ప్రతిరోజూ అక్కడ తిని యింటికూ్కడా తీసుకవెళ్తోంది. నేకళ్లారా రోజూ చూస్తున్నా. మనమాట సరిగ్గ యెందుకు వింటుందీ ?" శోభారాణి అంటే–

"పిల్లాజెల్లా ? విసిగెత్తి చెయ్యివదిలేస్తోంది. మనం కుటుంబాలతో అలా చేస్తే బైరాగుల్లో కలవాలి" ఇందుమతి అందుకుంది.

ఈ రోజు హాలునిండిన భక్తులు. గొంతుకలు సరిచేసుకుని మరీ వచ్చారు. చంక యెక్కిన పిల్లల్లా యీ రాత్రంతా చచ్చినా మేడ దిగకండా భజన చెయ్యాలని వచ్చారు. విద్యతో డబ్బు ఆర్జించు కున్నట్లే, భజనచేసి కోరికలు తీర్చుకుందామని వచ్చారు. భజన ప్రారంభించేసరికి తొమ్మిది దాటింది. పదిదాటేసరికి పైనించి ఏవో కేకలు. గిరిజానాధునకు యెవరో తొడ గిల్లినట్లు అనిపించింది. అందిన పూలను బాబాకు ఒక్కసారి రక్షించమని వేడుకోలుగా విసిరాడు. మొక్కినా పైనున్న దయ్యం నోరు కట్టలేదు. పోటీ పడినట్లు భజన సాగుతూంటే – నెత్తిపైనించి ఒకటే దంపు. వీళ్ల హార్మనీ, మృదంగాల దంపుకు మించిపోయిన దంపు. హమాం దస్తాలో కాఫీగింజలు, ఖారం మిరపకాయలో అదే పనిగా మీద దంపుతున్నారు. ఆ దడదడ శబ్దం బాంబులుపడ్డ శబ్దంగా మారగానే ఒక్కసారి అందరి కోపాలూ ఆకాశానికి అంటుకునే మంటలైపోయాయి.

అక్కడేవున్న ఇంటిగలాయన గుండెల్లో ఒకోపోటు గునపం పోటులా గుచ్చుకోగానే గబగబా బయటకు వచ్చాడు. భజన ఆగిపోయింది. అండగా అతనితోపాటు మిగతా వారుపైకి యెగబ్రాకారు. తలుపుతట్టారు.

సిగరెట్ కాల్చుకుంటూ తలుపుతీసిన ఇంజనీరుని చూసి ఇందుమతీ విలాసుడు కోపం పట్టలేక --

"నా యిల్లు తెల్లారేసకి ఖాలీ చేసీ !"

"ఏం ?"

"అలా దంచితే యిల్లేం అవుతుంది ?"

"ముందు ఆ కిందనించి వచ్చే దంపును ఆపవయ్యా !"

"అది దంపా ? భక్తి ముక్తి వద్దా ?" గిరిజానాధుడు అందుకున్నాడు.

"ఈ భజన న్యూసెన్సు ఆపండి" అన్నాడు యింజనీరు.

అందరికీ కోపాలొచ్చాయి. వీడి న్యూసెన్సు లేకండా చేస్తామని వెళ్లారు. ఆ వేళనించీ ఆ మేడలో నున్న మిగతా అందరికీ వీడు.

"యముడు. వీడికున్న నల్లని యెంబాసిడర్ కారు దున్నపోతు."

తెల్లారేసరికి కాంపౌండ్‌లో నున్న ఆ కారు టైర్లు బల్లపరుపుగా పడుకున్నాయ్. డ్రైవరు పైకివచ్చి చెప్పాడు. గాలి కొట్టించు అన్నాడు యింజనీరు. మరుచటి రోజు తెల్లారేసరికి సూర్యకుమారి, ఇందుమతి కార్లటైర్లు ఫ్లాట్ అయ్యాయి. గాలికొట్టినా ఫ్లాట్ అవుతున్నాయ్. పంచర్లు వేస్తేగానీ కార్లు కదల్లేదు. ఇంటి యాజమాని కోపంతో నీరు బంద్ చేసాడు. పైన

ఓంకున్న డాబా తలుపులకు తాళం వేసాడు. ఇంజనీరు తాళాలు విరగ్గొట్టి పైపు విప్పాడు. వారంరోజుల్లో తగువులు పెరిగాయిగానీ తరగలేదు. ఈ వారంరోజుల్లో సూర్యకుమారి పనిమషినికి వుద్వాసన చెప్పింది. శశికళ యింట్లో పని మాన మంటే మాననని అందట!

మళ్లీ గురువారం. ఈసారి ఒకావిడ భక్తి మార్గం గురించి వుపన్యాసం ఇవ్వడానికి వస్తుంది. యముడు వచ్చేసరికి భజన, ఉపన్యాసం రెండూ ముగించాలని సంకల్పం.

"ఈ వేళ యెక్కడా చావుల్లేవేమో ? ఆరు గంటలకే ఆ యముడు వూడిపడ్డాడు" అంది గిరిజాదేవి అక్కసుతో.

"ఈ వచ్చినావిడ బాబా భక్తురాలేనా ?" అని భర్త నడిగితే —

"మంచి గొంతుక — మేధావి."

"సూర్యకుమారి లాంటి మేధావి కాదుకదా?"

"ఏం ?"

"వయసులో బాగా తిరగబట్టి, జుత్తు కాస్త నెరసాక భక్తి మార్గంలో దిగిందంటోంది."

"ఎవరెలాపోతే మనకెందుకూ ? అంతా బాబా చిత్తం. మన భాగ్యం."

ఆ వచ్చిన ఆవిడ భక్తి ప్రవచనాలు పలుకు తుండగా చేతిలో పళ్లెరం నిండా ఆపిల్ పండ్లతో శశికళ వచ్చింది.

"నువ్వుగాని పిల్చావా కొంపతీసి ?" అన్నట్లు గిరిజానాధుడు భార్యవేపు చూసాడు. 'నేను పిలవ లేదన్నట్లు' ఆవిడ సైగజేసింది.

"ఏదో గూడుపుఠాణీ జరుగుతుంది. కాస్త జాగ్రత్తగా చూస్తుండు" గొణిగాడు పెళ్ళాం చెవిలో.

శశికళ అలా కూర్చుంటే యీ ఆడవాళ్ల దృష్టి ఆవిడమీదనేగనీ చక్కని గొంతుతో శ్లోకాలు వల్లిస్తూ, విశ్లేషిస్తున్న భక్తురాలిపై కాదు. ఇది గమనించిందేమో ఆవిడ ఉపన్యాసం వేగిరం ముగించింది. తరవాత ప్రసాదం గిరిజాదేవి పంచి పెట్తోంటే శశికళ తీసుకోలేదు.

"బాబా ప్రసాదం వద్దంటున్నావా ? తీసుకో- తీసుకో — నీ కడుపు పండుతుంది."

"నా కడుపు పండలేదని యెవరన్నారు ?"

భజన

"పుట్టి పోయారేమో ?"

"నాకు కలిగిందొక్కడు. మా అత్తగారు అభిమానంతో బొంబాయిలో చదివించుకుంటున్నారు."

"పోనీ నీ కష్టాలు పోతాయి. ప్రసాదం పుచ్చుకో."

"నేను కష్టాల్లో చిక్కుకున్నానని ఎవరన్నారు?"

"నువ్వు తినకపోతే ఆయన కివ్వు. కోపం తగ్గి నిన్నూ, మా అందరినీ బాధపెట్టడు."

"అతను యెవరినీ అనవసరంగా బాధపెట్టర."

"అన్నీ అబద్ధాలు — అబద్ధాలు ..." గిరిజాదేవే కాదు — సూర్యకుమారి, ఇందుమతి, శోభారాణి—వాళ్లతోపాటు వాళ్ల భర్తలు ఏక కంఠంతో అరిచారు. వెకిలిగా నవ్వి యీసడించారు. శశికళ చప్పన లేచినిల్చుని అంది —

"ఈ భవనంలో మిగతా యిల్లాళ్లకన్నా నేను సుఖంగా వున్నాను."

"ఆ మాట అనడానికి యెంత ధైర్యం — ఎంత ధైర్యం" అంటూ మిగతా నలుగురు ఆడవాళ్లు వెర్రిగా లేచిపోయారు.

"మీలో గుట్లన్నీ బయటపెట్టమంటారా ?"

"నీలా దాచుకోవలసిన గుట్లు మా కేమీలేవు."

"నన్ను చెప్పనివ్వండి. నా మీద కనికరం చూపిస్తున్న మేధావి — సూర్యకుమారి మొగుడిచేత వంట చెయ్యించడమే కాదు—అవసరమైతే అంట్లు కూడా తోమిస్తుంది ... బట్టలు కూడా వుతికి స్తుంది. అలసిన మొగాడు హాయిగా నిద్రపోతుంటే— వాడికి సత్తువలేదని విసుక్కుంటూ వెన్నెలవేపు చూస్తూ విరహం నెదజల్లుతుంది."

"అంతా కట్టుకథ" సూర్యకుమారి అరచింది.

"ఇంక మా పొరుగు శోభారాణి—పాపం! ఆ మొగుడు విజ్ఞాన వీధిలో విహరిస్తూనే — ఎలికలాగ ఆమె పాత ప్రణయాన్ని గొలుకుతూనే వుంటాడు."

"అంతా అబద్ధాలపుట్ట" శోభారాణి కేక వేసింది.

"ఈ పూజమ్మగారు. గిరిజాదేవి. భజన భక్తురాలు. పళ్ళేరం నిండా ఆపిల్ పళ్లు తెస్తే యీ భక్తులకు పంచకండా మొగుడికి తినిపించ డానికి దాచుకుని, మాకు అటుకుల్ల ప్రసాదం ఇస్తే యెవరికొవాలి ? అష్టవంకరలతో వున్న యీ అవతారాన్ని అసహ్యించుకున్న మొగుడు, వయసులో వున్న పనిమనిషిని మానభంగం చేసాడని తెలుసుకున్నా—"

"నీ నోరెలా వచ్చిందే ? బాబా నీ అబద్ధాల నాలిక కోసేస్తాడు" గిరిజాదేవి అరచింది.

"ఇక యింటి యిల్లాలు ఇందుమతీదేవి సంగతి అందరికీ తెలిసిందే! ఇంటిగుట్టు వీధిలోనే పెట్తుంది. ఆ మొగుడికున్న తల్లిప్రేమను కూడా కత్తిరించిన ఆడది — ఆ మొగుడు యే డొంక తిరుగులు తిరుగుతున్నాడో తెలుసుకోలేని అమాయకురాలు ..."

"అమాయకురాలనుకున్నాం. కట్టుకథలు అల్లుకొచ్చావే? ఉండు నీ పని పట్టిస్తాను" అంటూ సూర్యకుమారి కొట్టడానికి వచ్చినట్లు వస్తే ఆ చెయ్యి పట్టుకుని —

"నా గుట్లు తెలుసుకోడానికి నీ పనిమనిషిని నా యింట్లో పెట్టావ్. నా గుట్లు నీతో యేం చెప్పిందో నాకు తెలియదుగానీ... ఈ మీ గుట్లన్నీ యింకా యెన్నో నాకు తెలిసాయి. మా యింటికి మీ యిల్లెంత దూరమో — మీ యింటికీ మా యిల్లూ అంత దూరమే అని మరచిపోకండి."

"ఆ యముడి దగ్గర బానిస బ్రతుకు బ్రతుకుతూ యిలాగ మమ్మల్ని అనడానికి నీ నోరెలా వచ్చిందే ?" అని కళ్లెర్రజేసిన సూర్యకుమారివేపు నవ్వుతూ చూస్తూ —

"మా ఆయనను మీరు యముడనండి. రావణాసురుడనండి. అతను అరుస్తారు. కాదనను. కోపంతో కళ్లెర్రజేస్తారు. ఒకోసారి కొట్టడానికి కూడా వస్తారు. అతను అరచినా, కొట్టినా, తిట్టినా భరిస్తాను. ఎందుకు ? అతని జీవితంలో ఆడదాన్ని నేనొక్కర్తినే. మీ యెవరివేపు అతను కళ్లెత్తి చూసారా చెప్పండి ? ఉదయంనించీ రాత్రి వరకూ — ఒక టైము లేదు ఆ ఉద్యోగానికి - ఎప్పుడూ నరాలు యెక్కుపెట్టించేపని. తలనొప్పి, విసుగు కలిగించే ఉద్యోగం. దానితో అతను యింటికి వచ్చేసరికి చాలా టెన్షన్‌తో వస్తారు. ఆ ఉద్రిక్తత

మురళీమోహన్ సమర్పించు

కె. బాలచందర్

ఈస్ట్‌మన్ కలర్

దర్శకత్వం: N.S. మణి

లక్ష్మీ ఫిలింస్

LAKSHMI PUBS

తగ్గాలి అంటే అరవాలి, తిట్టాలి, కొట్టాలి. అలా తగ్గే అవకాశం అర్థాంగినైన నేను యివ్వకపోతే మీరంతా యిస్తారా? ఈ అపురూపమైన వ్యక్తి భార్యనై యీ మాత్రం భరించలేకపోతే నేను వుండి యెందుకు? భరిస్తున్నానన్న తలపే నాకెంతో గర్వాన్ని యిస్తోంది. మీ కనికరం నాకు అక్కర్లేదు. దాని అవసరం వున్న మీ సహచరులకు చూపించండి." అంటూ శశికళ వెళ్లిపోయింది.

నిశ్శబ్దం. చివరకు భక్తి సందేశం యివ్వడానికి వచ్చిన ఆవిడ లేచి అన్నది—

"అలవరచుకున్న శీలంబట్టి బ్రతుకుతుంటాం. యిలాంటి భజనలప్పుడు కలుసుకుని యెదుటివారి ప్రవర్తనను తెలుసుకుని మన ప్రవర్తనను మెరుగుపరచుకుంటాం. మనం అందరం చూసే కోణం నించి కాక యింకో కోణం నించి ఒక వ్యక్తిని చూసిన యీ యిల్లాలి చివరి మాటలు ఒక్కసారి మీరు నెమరువేసుకుంటే - యీ భజన ఫలితం దక్కినట్లే లెక్క."

★

కర్నాటక సోప్స్ అండ్ డిటర్జెంట్స్ లిమిటెడ్, బెంగళూరు వారి నాణ్యమైన ఉత్పాదన.

మార్కెట్ చేయువారు: ® మైసూర్ సేల్స్ ఇంటర్నేషనల్ లిమిటెడ్, బెంగళూరు.